

# Me sobren paraules



Per EloiA el dj., 30/06/2011 - 09:00

Antònia Font  
-  
Lamparetes

## Lletra original

Me sobren paraules (agulla, fil de cosir, tisoires, estufa),  
me sobren paraules (vermut, patates, olives),  
paraules molt curtes (pi),  
paraules molt llargues (esternoclestmastoideu),  
paraules molt fàcils (mamà),  
paraules difícils (obliquïtat)... i jo què sé.  
Me falten paraules per explicar què significa per jo.  
me falten paraules ...  
es diccionaris són plens de paraules gratis i certes.  
paraules d'amor senzilles i tendres.  
(Ella tenia dues llunes en tota sa cara,  
les obria i les tancava.  
i tenia ses dues cares de sa lluna.  
una blanca i s'altra obscura).  
Me sobren paraules però no tenc res a dir  
(cadáver, pitufo), me sobren paraules,  
d'aquí a dos anys me retir.  
paraules molt lletges (nyu).  
paraules molt guapes (lapislätzuli)  
paraules provisionals amb es accents girats.  
(Ella tenia dues llunes en tota sa cara...

## Lletra traduïda

Me sobran palabras (aguja, hilo de coser, tijeras, estufa),  
me sobran palabras (vermut, patatas, aceitunas),  
palabras muy cortas (pi),  
palabras muy largas (esternoclestmastoideu),  
palabras muy fáciles (mamá),  
palabras difíciles (oblicuidad) ... y yo que sé.  
Me faltan palabras para explicar qué significa para yo.  
me faltan palabras ...  
se diccionarios están llenos de palabras gratis y ciertas.  
palabras de amor sencillas y tiernas.  
(Ella tenía dos lunas en toda su cara,  
las abría y cerraba.  
y tenía ses dos caras de la luna.  
una blanca y S'Altra oscura).  
Me sobran palabras pero no tengo nada que decir  
(Cadáver, pitufo), me sobran palabras,  
dentro de dos años me retiro.  
palabras muy feas (ñu).  
palabras muy guapas (lapislázuli)  
palabras provisionales con se acentos girados.  
(Ella tenía dos lunas en toda su cara ...

# fins i tot per fer silenci al cor.

---

Quantes paraules té la “Paraula de Déu”? en quin idioma? A la Bíblia hi ha paraules d’origen arameu, hebreu o grec que han estat traduïdes posteriorment la llatí i a infinitat de llengües: del quetxua al japonès o, fins i tot, l’aranès. Com els passa als Antònia Font, a mi també hi paraules que m’agraden més o menys, que són més boniques, rares, estranyes, lletges, estrambòtiques o tendres.

M’agrada, per exemple, el mot hebreu “Shemà”, que vol dir “escolta”, però alhora vol dir “re-cor-da”, torna a passar pel cor, tornar a fer present quelcom...

Em sorprèn les disfresses de significats del mot grec “oikia – oikos” (Casa – Habitar), que ens ha deixat paraules com economia (oikos + nomos, llei de la casa), ecologia (oikos + logos, sabers de la casa, saber habitar) i, fins i tot, parròquia (par-oikia, veïnatge) o ecumènic (casa de tots, comuna)...

M’emociona llegir el text aquell del pessebre: “el posaren en una menjadora” perquè el mateix infant que neix a Betlem en la menjadora s’ofereix a l’eucaristia una i altra vegada en una humil menjada comunitària...

I tu...

- Amb quina “Paraula de Déu” et quedaries?, Quina t’emociona?, et desinstal·la?, et desorienta?...
  - Quan et quedes “sense paraules”?, saps restar en silenci?
  - Com parles amb el teu “Déu Pare”? Saps el “Pare Nostre”?
- 

## La pregària de l’alfabet (un conte “hassídic”)

---

Un pobre pagès que tornava de mercat ben avançada la nit, va descobrir de sobte que no duia llibre d’oracions. Es trobava al bell mig d’un bosc i se li havia sortit una roda de carro. Estava molt afligit només de pensar que aquell dia no podria recitar les seves oracions.

Aleshores se li va acudir de pregar de la manera següent: “He estat molt estúpid, Senyor, en sortir de casa aquesta matí sense el meu llibre d’oracions; perquè, com que tinc tan poca memòria, ara no sóc capaç de recitar sense el llibre una sola pregària. Per tant, faré una cosa: recitaré cinc vegades l’alfabet molt a poc a poc, i tu, que coneixes totes les oracions, aniràs ajuntant les lletres per formar les pregàries que jo sóc incapaç de recordar.”

I el senyor digué als seus àngels: “De totes les oracions que he escoltat avui, sens dubte, aquesta és la millor, perquè ha brollat d’un cor senzill i sincer.”

(Anthony de Mello sj. [La pregària de la granota 1. Edit. Claret](#))

---